

Марио Кроненберг
Първата целувка

Тази вечер я целунах...
Не – по-скоро ме целуна тя...
Ненаситно, задъхано, нежно,
и край мен светът за миг спря...

Всичките проблеми мигом отлетяха,
и на щастието ме заля горещата вълна.
Устните ни във едно се сляха –
целувах най-красивата жена...

Любовта е тъй неуловима –
идва като нежен аромат.
Тя е толкоз плаха и ранима.
Има ли място за нея в този жесток свят?

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11959>]